

31

въз

"Народа вий смутихте, извика царя съ бясъ -

а ето и жена ми се съблазни отъ васъ!"

И хвърли мечъ - ^{въ}гърдите на момка ~~проникна,~~ ^{проникна,} просече
изъ тяхъ наместо песенъ поройна кръвъ избликна.

Като че вихъръ пръсна за мигъ придворни рой;
на стареца въ ръцете издъхна момка; той
обви го въ своя мантиелъ, на коня го намести,
привърза го ^итръгна отъ замъка злочести.

Но спре се ~~той~~ ^{тамъ} на замка предъ гордите врата,
издигна своята арфа, на арфите цвета,
и хласна и разби я на ^ититий стълбъ мермеренъ
и викна чакъ и замка се сепна разтреперанъ.

"Прокляте вамъ чертози! Подъ ваште сводове
да се не чуятъ вечно на песенъ звукове, а
а само стонъ и само въздишки - за отплата,
духътъ на отмъщение докле ви срий съ земята.

"Прокляте вамъ градини, обкичени съ цветя!
въвъ тоя ликъ се взрете засегнатъ отъ смъртта
и изсъхнете, спрете вий извори студени,
и пустошъ да се вгнезди въвъ вази вкаменени.

"Проклятие убийца и тебъ да сполети!
Мечъ дигналъ противъ други, отъ мечъ да паднешъ ти!
Нечуто да заглъхне и твоя дъхъ последенъ,
забравя твойто име да скрий въ мракъ непрогледенъ!"

Тъй прокълна певеца, и чу гласътъ му богъ -
въвъ прахъ лежхтъ стените и дивния чертогъ.
Единъ салъ стълпъ напомня за прежната му слава
и той, разпукнатъ вече, да падне ~~устрежава.~~

Градини дето бяха тамъ пустошъ се всели,
дръвце не мята сянка, ни изворъ ръмоли
и името на царя
Богъ клетвата жестока изпълни на певеца.

Гр. Окр. Б. М. 1910 г.
м. № 349 65